

Στην αυλή της Γης

Η σελίδα αυτή ετοιμάζεται από το Κέντρο Μελετών και Έρευνας ΑΚΤΗ. Για το φύλλο αυτό συνεργάστηκαν η Ξένια Ι. Λοϊζίδου, πολιτικός μηχανικός / ακτομηχανικός, και η Αναστασία Γεωργίου, απόφοιτος Καλών Τεχνών που συμμετέχει στο πρόγραμμα εργασιακής εμπειρίας ΑΡΓΟΝΑΥΤΗΣ, το οποίο υλοποιείται με τη συνεργασία της ΑΚΤΗΣ και της EuroLife. Το κεντρικό άρθρο έγραψε ο επίτροπος Περιβάλλοντος κ. Χαράλαμπος Θεοπέμπτου.

www.akti.org.cy
Για τις απόψεις / σχόλια / εισηγήσεις σας στο akti@akti.org.cy

Γκολφ και περιβάλλον δεν πάνε μαζί

Η πολιτική για τα γκολφ είχε υιοθετηθεί από τον Κυπριακό Οργανισμό Τουρισμού εδώ και λίγα χρόνια και τα πρώτα βήματα έγιναν από το υπουργείο Εμπορίου το 2004 με την πολύ έντονη τότε προώθηση της πολιτικής για 14 γήπεδα γκολφ.

Τον Μάιο του 2004 η Κύπρος εντάχθηκε στην Ευρωπαϊκή Ένωση και μέσα από τις διαδικασίες ένταξης έπρεπε να υιοθετηθεί και η οδηγία για τις περιβαλλοντικές μελέτες από σχέδια και στρατηγικές.

Τότε όμως καθυστέρησε ίσως ξεπότηδες η υιοθέτηση της Οδηγίας ούτως ώστε η τότε κυβέρνηση να προλάβει να καθορίσει την πολιτική της για τα γήπεδα γκολφ και τις μαρίνες και μετά να περάσει η νομοθεσία για τις περιβαλλοντικές μελέτες από τη Βουλή, κάτι που έγινε το 2005.

Επομένως, ούτε για τις μαρίνες έγινε τότε στρατηγική μελέτη εκτίμησης των επιπτώσεων στο περιβάλλον (κάτι για

το οποίο τώρα υποφέρουμε και πολύ μάλιστα με τις συνεχείς αιτήσεις για νέα λατομεία πέτρας και βράχων), αλλά ούτε και για τα γκολφ.

Οι πιέσεις από τους επιχειρηματίες ήταν τέτοιες που ούτε και έγινε ποτέ μελέτη για το αν τα γκολφ θα εμπλουτίζουν πράγματι το τουριστικό μας προϊόν αλλά ούτε και για τον σωστό αριθμό των γκολφ, έτσι ο αριθμός των 14 γκολφ είναι βασικά τέτοιος που να ικανοποιεί όλους τους επιχειρηματίες.

Πέρα από τις πιο πάνω διαδικαστικές ενστάσεις υπάρχουν όμως και σοβαρά υπαρκτά περιβαλλοντικά όπω:

Δεκατέσσερα νέα χωριά, όπου επιλέξουν οι ιδιώτες

Στην Κύπρο δεν μιλούμε για ένα απλό γήπεδο γκολφ αλλά και για μια μεγάλη οικιστική ανάπτυξη με εκατοντάδες επαύλεις και πολλές πισίνες. Παράλληλα μπορεί να κατασκευαστούν ξενοδοχεία, αθλητικές εγκαταστάσεις και άλλες υποδομές. Και όλα αυτά όχι μόνο εκτός οικιστικής ζώνης και τοπικών σχεδίων, αλλά όπου επιλέξει ο ιδιοκτήτης στον οποίο δίνουμε δικαίωμα να κατασκευάσει ουσιαστικά ένα μικρό χωριό. Αυτό, σε συνδυασμό με την πλε-

ον αντιπεριβαλλοντική πολιτική της μεμονωμένης κατοικίας, είναι σίγουρο ότι τελικά θα δημιουργηθεί ολόκληρη κοινότητα σε περιουσίες γύρω από το γκολφ. Όλα αυτά σε μια εποχή που και η ίδια η Ευρωπαϊκή Ένωση συστήνει να περιοριστεί η επέκταση των οικιστικών ζωνών για προστασία της φύσης, της βιοποικιλότητας και της γεωργικής γης, ενώ άλλες χώρες δίνουν κίνητρα για αναπαλαίωση κτηρίων για αναζωογόνηση των πόλεων. 14 νέα χωριά μέσα στη φύση σημαίνει νέους δρόμους, δίκτυο τηλεφωνίας και ηλεκτροδότηση με πασάλους / πυλώνες, νέο δίκτυο υδροδότησης, απόβλητα, περισσότερες δυσκολίες στις δημόσιες μεταφορές και πολλά άλλα.

Χρειάζεται νερό

Οι μεγάλες εκτάσεις γρασιδιού χρειάζονται και τεράστιες ποσότητες νερού, φυτοφαρμάκων και λιπασμάτων. Πού θα βρεθεί αυτό το νερό είναι επίσης ένα από τα μεγάλα προβλήματα για το οποίο δεν έγινε καμιά ολοκληρωτική μελέτη. Κανένας επιχειρηματίας δεν δέχεται να κάνει δική του αφαλάτωση για πότισμα του γρασιδιού,

άρα ποιες επιλογές μένουν; Η μια επιλογή είναι το νερό από τα αποχετευτικά συστήματα. Νερό το οποίο θα έπρεπε να καταλήξει σε γεωργούς και σε χώρους πρασίνου, ίσως σε αειφόρο δασοπονία, στη δημιουργία υδροβιότοπων και πάρκων. Φυσικά υπάρχει ακόμη ένα πρόβλημα εδώ. Το νερό των αποχετευτικών είναι μεν καλό, αλλά για το συνεχές πότισμα του γρασιδιού θα είναι καλύτερα αν αυτό αφαλατωθεί πρώτα. Το εξαιρετικά ψηλό ηλεκτρικό φορτίο της αφαλάτωσης, τα έξοδα κατασκευής και λειτουργίας του σταθμού δημιουργούν και ερωτήματα για το ποιος τελικά θα αναλάβει αυτό το κόστος.

Άλλη επιλογή είναι να τους παραχωρηθεί άδεια να παίρνουν νερό από τα φράγματα αν και μέχρι τώρα αυτό δεν επιτρέπεται όλα όμως μπορεί να αλλάξουν.

Μια άλλη επιλογή είναι η άντληση νερού από τον υδροφόρο όσο αυτός αντέξει, γιατί άμα αυτός εξαντληθεί, τότε θα χάσουν οι γεωργοί και οι κάτοικοι της γύρω περιοχής το νερό και η εισροή θαλάσσιου νερού θα σημάνει δια παντός το τέλος του υδροφορέα όπως έγινε ήδη στα κοκ-

κινοχώρια.

Ένα επιπλέον πρόβλημα είναι και αυτό της ζήτησης νερού για την υδροδότηση των επαύλεων, των πισινών, των ξενοδοχείων και των spa. Πού θα βρεθεί το νερό, ποιο το οικολογικό κόστος, πώς θα επηρεαστεί η κοινότητα δίπλα και ποιος θα πληρώσει τα έξοδα είναι ερωτήματα που θα εγείρονται ανάλογα με το κάθε γκολφ.

Ένα από τα επιχειρήματα που δίνονται για τα πιο πάνω είναι ότι το νερό για το πότισμα του γρασιδιού θα χρεώνεται σε τιμή αφαλάτωσης. Όλοι όμως ξέρουμε καλά ότι αυτό μπορεί να αλλάξει πάρα πολύ εύκολα στο μέλλον αλλά από την άλλη το περιβαλλοντικό κόστος δεν επανακτάται με πρόστιμα και χρεώσεις.

Το ακριβό νερό έχει το πλεονέκτημα ότι ένα καλό σχέδιο γήπεδου γκολφ θα αναγκαστεί να συλλέγει και να επαναχρησιμοποιεί το επιπλέον νερό των απορροών. Διαφορετικά, τα υπόγεια νερά της περιοχής θα μολυνθούν από τα πολλά λιπάσματα και φυτοφάρμακα που θα χρησιμοποιούνται σε μια τόσο μεγάλη έκταση γρασιδιού.

*Επιτρόπου Περιβάλλοντος
Http://perivallon.eu

ΖΩ! σε έναν τόπο όπου οι άνεργοι επιστήμονες αυξάνονται και πληθύνονται!

Αυτές τις μέρες συμμετείχα στις συνεντεύξεις νέων επιστημόνων στο πλαίσιο του προγράμματος εργασιακής εμπειρίας ΑΡΓΟΝΑΥΤΗΣ που υλοποιούν η ΑΚΤΗ και η EuroLife. Το πρόγραμμα αφορά την παροχή της δυνατότητας για εργασιακή εμπειρία διάρκειας 5 μηνών σε νέους επιστήμονες που έχουν πάρει το πτυχίο τους εντός των τελευταίων 2 ετών. Για τις 5 θέσεις του Αργοναύτη υπέβαλαν αιτήσεις πέραν των

60 νέων και άνεργων επιστημόνων. Πτυχία, μεταπτυχιακά και όλα τα παιδιά με αγωνία: μετά τις σπουδές η ανεργία; Πρέπει, συντεταγμένα, να ανοίξει ο ουσιαστικός διάλογος για αυτό το θέμα. Είναι πολλές οι παθογένειες, ας μην τα ρίχνουμε όλα στην κρίση. Όταν π.χ. έχουμε πέραν των 200 αποφοίτων πολιτικών μηχανικών κάθε χρόνο από πανεπιστήμια της Κύπρου, δημόσια και ιδιωτικά, και του εξωτε-

ρικού, πώς είναι δυνατόν να αναμένουμε ότι αυτά τα παιδιά θα απορροφηθούν από την αγορά της Κύπρου; Επιτέλους, να αντιδράσουμε σε αυτόν τον πληθωρισμό πτυχίων χωρίς εργασιακό αντίκρισμα. Το χρωστάμε στα παιδιά μας. Το χρωστάμε σε αυτά τα μάτια, τα γεμάτα αγωνία και απελπισία που έβλεπα τις δύο αυτές μέρες των συνεντεύξεων. Κουράγιο, παιδιά...

ΞΛ

